

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

यो वा अयं॑थादे॒वतम॒ग्निं चि॑नु॒त आ दे॒वता॑भ्यो
वृ॒श्च्यते॒ पापी॑यान्भवति॒ यो यं॑थादे॒वतं न दे॒वता॑भ्य आ
वृ॒श्च्यते॒ वसी॑यान्भवत्याग्ने॒य्या गा॑यत्रिया प्रथ॒मां चि॑तिम॒भि
मृ॒शेत्रि॒ष्टुभा॑ द्वितीयां जग॑त्या तृतीया॑मनुष्टुभा॑ चतु॒र्थीम्प॒ङ्क्ता
पञ्च॒मीं यं॑थादे॒वतमे॒वाग्निं चि॑नु॒ते न दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते
वसी॑यान्भवतीडा॒यै वा ए॒षा विभ॑क्तिः प॒शव॒ इडा॑
प॒शुभि॑रेनम् ॥ १ ॥

चि॒नु॒ते यो वै प्र॒जाप॑तये प्रति॒प्रोच्या॒ग्निं चि॑नोति॒
ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यश्वा॒वभित॑स्तिष्ठेतां कृ॒ष्ण उत्त॑रतः श्वे॒तो
द॒खि॒ण- स्तावा॒लभ्ये॑ष्टका॒ उप॑ दध्यादे॒तद्वै प्र॒जाप॑ते
रूप॒म्प्रा॒जाप॑त्योऽश्वः सा॒ख्यादे॒व प्र॒जाप॑तये प्रति॒प्रोच्या॒ग्निं
चि॑नोति॒ ना॒र्तिमा॑र्च्छत्येतद्वा अहो॑ रूपं यच्छ्वे॒तोऽश्वो॒ रात्रि॑यै
कृ॒ष्ण ए॒तद॑हः ॥ २ ॥

रूपं यदिष्टका॒ रात्रि॑यै पुरी॒षमि॑ष्टका उपधा॒स्यञ्छ्वे॒तमश्व॑म॒भि

मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहोरात्राभ्यामेवैनं चिनुते
 हिरण्यपात्रम्मधोः पूर्णं ददाति मध्व्योऽसानीति सौर्या
 चित्रवत्यावैरूपते चित्रमेव भवति मध्यन्दिनेऽश्वमेवं
 घ्रापयत्यसौ वा आदित्य इन्द्र एष प्रजापतिः प्राजापत्यो-
 ऽश्वस्तमेव साख्यादधोति॥३॥

एनमेतदहोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥१॥ [१]

त्वामग्ने वृषभं चेकितानम्पुनर्युवानञ्जनयन्नुपागाम्।
 अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा सः
 शिशाधि। पशवो वा एते यदिष्टकाश्चित्याचित्यामृषभमुप
 दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय तस्माद्यथेयूथ
 ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां यां त्वां रात्र्युपासते। प्रजाः
 सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्जवत्। प्राजापत्याम्॥४॥

एतामुप दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं
 क्रियते तदेवैतयाव रुद्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुघा
 तयैव यजमानोऽमुष्मिल्लोकेऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा
 उदायन् येनादित्या वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो
 महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष

लोकाय॥५॥

ची॒य॒ते॒ यद॒ग्निर्ये॑न॒ दे॒वा ज्योति॑षो॒र्ध्वा उ॒दाय॒न्नित्यु॒ख्यः॑
समि॑न्द्र॒ इष्ट॑का ए॒वैता उप॑ धत्ते वानस्प॒त्याः सु॒वर्ग॑स्य
लो॒कस्य॒ सम॑ष्ट्यै श॒तायु॑धाय श॒तवी॑र्याय श॒तोत॑ये-
ऽभि॒माति॑षाहे॑। श॒तं यो नः॑ श॒रदो॑ अजी॑ता॒निन्द्रो॑ नेष॒दति॑
दुरि॒तानि॒ विश्वा॑। ये च॒त्वारः॑ प॒थयो॑ दे॒व्याना॑ अन्त॒रा
द्यावा॑पृथि॒वी वि॒यन्ति॑। तेषां॒ यो अज्या॑निम॒जीति॑मा
वहा॒त्तस्मै॑ नो दे॒वाः॥६॥

परि॑ दत्ते॒ह सर्वे॑। ग्री॒ष्मो हे॑म॒न्त उ॒त नो॑ वस॒न्तः श॒रद्व॑र्षाः
सु॒वि॒तं नो॑ अस्तु। तेषा॑मृ॒तूना॑ः श॒तशा॑र॒दानां॑ नि॒वात॑
ए॒षाम॑भये॒ स्याम॑। इ॒दुव॒त्सरा॑य॒ परिव॒त्सरा॑य॒ संव॒त्सरा॑य॒
कृ॒णु॒ता बृ॒हन्न॑मः। तेषां॑ व॒यः॑ सु॒म॒तौ य॒ज्ञिया॑नां॒ ज्यो॒गजी॑ता
अ॒ह॒ताः स्याम॑। भ॒द्रान्नः॑ श्रे॒यः॒ सम॑नैष्ट दे॒वास्त्वया॑व॒सेन॑
सम॑शीमहि त्वा। स नो॑ मयो॒भूः पि॑तो॥७॥

आ वि॑शस्व॒ शं तो॒काय॑ त॒नुवे॑ स्यो॒नः। अज्या॑नीरे॒ता
उप॑ दधात्ये॒ता वै दे॒वता॑ अप॑राजिता॒स्ता ए॒व प्र वि॑शति
नैव जी॑यते ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ यदर्ध॑मा॒सा मासा॑

ऋतवः संवत्सर ओषधीः पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो
 देवताभ्य आग्रयणं निरुप्यत इत्येता हि तद्देवता उदजयन्
 यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं निरुप्येता
 आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतून्संवत्सरम्प्रीणाति न
 देवताभ्यः समदन्दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह
 हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय ॥८॥

प्राजापत्याल्लौकाय देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पञ्चविंशतिश्च ॥२॥ ————— [२]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पृशः। यो
 नः पुरस्ताद्विखिणतः पश्चादुत्तरतोऽघायुरभिदासत्येत
 सोऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयत्ता आसन्तेऽसुरा
 दिग्भ्य आबाधन्त तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त
 यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानप
 नुदते दिखूप ॥९॥

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यूहतेऽग्नाविष्णू
 सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजेभिरा गतम्।
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्न देवतायै जुहृत्यथ किन्देवत्या
 वसोर्धारित्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा

धारा॑ग्रावैष्ण॒व्यर्चा॑ वसो॒र्धारा॑ जुहोति भाग॒धेये॑नैवैनौ
सम॑र्धयत्यथो॑ एताम्॥१०॥

ए॒वाहु॑तिमा॒यत॑नवतीं करोति॒ यत्का॑म ए॒नां जु॑होति॒
तदे॒वाव॑ रु॒न्दे रु॒द्रो वा ए॒ष यद॑ग्निस्तस्यै॒ते त॒नुवौ॑ घो॒रान्या॑
शि॒वान्या॑ यच्छ॑तरु॒द्रीयं॑ जुहोति॒ यैवा॑स्य॒ घो॒रा त॒नूस्तां॑ तेन॑
शम॑यति॒ यद्वसो॒र्धारा॑ जुहोति॒ यैवा॑स्य॒ शि॒वा त॒नूस्तां॑ तेन॑
प्री॑णाति॒ यो वै वसो॒र्धारा॑यै॥११॥

प्र॒ति॒ष्ठां वेद॑ प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॒ यदा॑ज्यमुच्छि॒ष्येत्
तस्मि॑न्ब्रह्मो॒दन॑म्प॒चेत्त॑न्ब्रा॒ह्मणा॑श्च॒त्वारः॑ प्रा॒श्नी॒युरे॒ष वा
अ॒ग्निर्वै॑श्वा॒नरो॒ यद्वा॑ह्म॒ण ए॒षा खलु॑ वा अ॒ग्नेः प्रि॒या
त॒नूर्य॑द्वै॒श्वा॒नरः॑ प्रि॒याया॑मे॒वैना॑ त॒नुवा॑म्प्रति॒ ष्ठा॑पयति॒ चत॑स्रो
धे॒नू॒र्दद्या॑त्ताभि॒रे॒व यज॑मानोऽमुष्मि॒ल्लो॒कं॑ऽग्निं दु॒हे॥१२॥

उपै॒तान्धारा॑यै॒ षट्त्वारि॑५शच्च॥३॥ [३]

चित्ति॑ञ्जुहोमि॒ मन॑सा घृ॒तेने॒त्या॒हादा॑भ्या॒ वै ना॒मैषा॑हु॒तिर्वै॑श्व॒कम्
नैनं॑ चि॒क्या॒न॒भ्रातृ॑व्यो द॒भ्नो॒त्यथो॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒न्देऽग्ने॑
तम॒द्येति॑ प॒ङ्क्या॑ जुहोति॒ प॒ङ्क्या॑हु॒त्या यज्ञ॑मु॒खमा॑र॒भते॑

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याहु होत्रा एवाव
रुद्धेऽग्निर्देवेभ्योऽपाक्रामद्वागधेयम्॥१३॥

इच्छमानस्तस्मा एतद्वागधेयम्प्रायच्छन्नेतद्वा अग्नेरग्निहोत्रमेत
खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा
अन्नमपि दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदेष गार्हपत्यश्चीयतेऽथ कस्याहवनीय
इत्यसावादित्य इति ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो
जुह्वति॥१४॥

य एवं विद्वानग्निं चिनुते साख्यादेव देवता ऋध्नोत्यग्ने
यशस्विन् यशसेममर्पयेन्द्रावतीमपचितीमिहा वह।
अयम्मूर्धा परमेष्ठी सुवर्चाः समानानामुत्तमश्लोको अस्तु।
भद्रम्पश्यन्त उप सेदुरग्रे तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदः। ततः
ख्यत्रम्बलमोजंश्च जातं तदस्मै देवा अभि सं नमन्तु। धाता
विधाता परमा॥१५॥

उत संदृक्प्रजापतिः परमेष्ठी विराजा। स्तोमाश्छन्दांसि
निविदो म आहुरेतस्मै राष्ट्रमभि सं नमाम। अभ्यावर्तध्वमुप
मेत साकमयः शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञानमनु

स९ रभध्वमिमम्पश्चादनु जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृत एता उप
दधात्येषा वा अग्नेश्चिती राष्ट्रभुतयैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति राष्ट्रमेव
भवति नास्माद्राष्ट्रम्भ्र९शते॥१६॥

भागधेयञ्जुहति परमा राष्ट्रन्दधाति सप्त च॥४॥ [४]

यथा वै पुत्रो जातो म्रियते एवं वा एष म्रियते
यस्याग्निरुख्यं उद्वायति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्भातृव्यमस्मै
जनयेत्स एव पुनः परीध्यः स्वादेवैनं योनेर्जनयति नास्मै
भ्रातृव्यं जनयति तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं
उद्वायति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा धेनुर्दखिणा
तमसा॥१७॥

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै
हिरण्यज्योतिषैव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वै हिरण्यन्तेजं
एवात्मन्धत्ते सुवर्नं घर्मः स्वाहा सुवर्नार्कः स्वाहा सुवर्नं
शुक्रः स्वाहा सुवर्नं ज्योतिः स्वाहा सुवर्नं सूर्यः स्वाहाको
वा एष यदग्निरसावादित्यः॥१८॥

अश्वमेधो यदेता आहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव
ज्योती९षि सं दधात्येष ह त्वा अर्काश्वमेधी

यस्यैतद्गौ क्रियत् आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्स
 एताम्प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदियमभवत्तं
 विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीति॥१९॥

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त
 तदन्तरिख्यमभवत्स यज्ञः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति
 नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणमब्रवीदुप त्वायानीति
 केन मोपैष्यसीति दिश्याभिरित्यब्रवीत्तन्दिश्याभिरुपैत्ता
 उपाधत्त ता दिशः॥२०॥

अभवन्त्स परमेष्ठी प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह
 लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुप
 वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूताः स एतां
 तृतीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदसारमभवत्स आदित्यः
 प्रजापतिमब्रवीदुप त्वा॥२१॥

आयानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च
 यज्ञं चाब्रवीदुप वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूताः
 स परमेष्ठिनमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोपैष्यसीति
 लोकम्पृणयेत्यब्रवीत्तं लोकम्पृणयोपैत्तस्मादयातयाम्नी
 लोकम्पृणाऽयातयामा ह्यसौ॥२२॥

आदित्यस्तानृषयोऽब्रुवन्नुप व आयामेति केन न
 उपैष्यथेति भूमेत्यब्रुवन्तान्द्वाभ्यां चितीभ्यामुपायन्त्स
 पञ्चचितीकः समपद्यत य एवं विद्वानग्निं चिनुते भूयानेव
 भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति विदुरेन देवा अथो एतासामेव
 देवतानां सायुज्यं गच्छति॥२३॥

तमसाऽऽदित्योऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वाऽसौ पञ्चचत्वारिंशच्च॥६॥ [५]

वयो वा अग्निर्यदग्निचित्पृथ्विणोऽश्नीयात्तमेवाग्निमद्यादार्तिम
 व्रतं चरेत्संवत्सरं हि व्रतं नाति पशुर्वा एष यदग्निर्हिनस्ति
 खलु वै तम्पशुर्य एनम्पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपचरति तस्मात्पश्चात्प्राडुः
 आत्मनोऽहिंसायै तेजोऽसि तेजो मे यच्छ पृथिवीं
 यच्छ॥२४॥

पृथिव्यै मां पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिख्यं
 यच्छान्तरिख्वान्मा पाहि सुवरसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ
 दिवो मां पाहीत्याहैताभिर्वा इमे लोका विधृता यदेता
 उपदधात्येषां लोकानां विधृत्यै स्वयमातृणा उपधाय
 हिरण्येष्टका उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा
 ज्योतिर्हिरण्यं यत्स्वयमातृणा उपधाय॥२५॥

हिरण्येष्टका उपदधातीमानेवैताभिर्लोकाञ्ज्योतिष्मतः
 कुरुतेऽथो एताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भान्ति यास्ते अग्ने
 सूर्ये रुचं उद्यतो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी
 रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या
 रुचः। इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं
 नो धेहि॥२६॥

ब्राह्मणेषु रुचं राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्वेषु शूद्रेषु
 मयि धेहि रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यान्स्य
 यश इन्द्रियं गच्छत्यग्निं वा चितमीजानं वा यदेता
 आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यश इन्द्रियं धत्त ईश्वरो वा एष
 आर्तिमार्तोऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति तत्त्वां यामि ब्रह्मणा
 वन्दमान इति वारुण्यर्चा॥२७॥

जुहुयाच्छान्तिरेवेषाग्नेर्गुप्तिरात्मनो हविष्कृतो वा एष
 योऽग्निं चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति
 योऽग्निं चित्वा स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिख्यया यजेत
 मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनोऽस्कन्दाय यो वा अग्निमृतुस्थां
 वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो

वा अग्निः॥२८॥

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दखिणः
 पृथ्वी वृषाः पुच्छः शरदुत्तरः पृथ्वी हेमन्तो
 मध्यम्पूर्वपृथ्वीश्चित्तयोऽपरपृथ्वीः पुरीषमहोरात्राणीष्टका
 एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान
 एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापतिर्वा एतं ज्यैष्ठ्यकामो न्यधत्त
 ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छद्य एवं विद्वानग्निं चिनुते ज्यैष्ठ्यमेव
 गच्छति॥२९॥

पृथिवीं यच्छु यथ्वयमातृणा उपधाय धेहृचाग्निश्चिनुते त्रीणि च॥७॥। [६]

यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृतं चखुषो
 वा। तमनु प्रेहि सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये
 पुराणाः। एतः संधस्थ परि ते ददामि यमावहाच्छेवधिं
 जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपतिर्वो अत्र तः स्म जानीत
 परमे व्योमन्। जानीतादेनम्परमे व्योमन्देवाः सधस्था विद
 रूपमस्य। यदागच्छात्॥३०॥

पृथिविर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादाविरस्मै। सम्प्र
 च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पृथो देवयानान्कृणुध्वम्।

अ॒स्मिन्त्स॒धस्थे॒ अध्युत्तर॑स्मिन्विश्वे॑ देवा॒ यज॑मानश्च सीदत।
 प्र॒स्त॒रेण॑ परि॒धिना॑ स्तु॒चा वे॒द्या च ब॒र्हिषा॑। ऋ॒चेमं॑ य॒ज्ञं
 नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॑वे। यदिष्टं॑ यत्प॑रा॒दानं॑ यद्दत्तं॑ या च॒
 द॒खि॒षणा॑। तत्॥३१॥

अ॒ग्निर्वै॑श्वक॒र्मणः॑ सुव॑र्दे॒वेषु॑ नो दधत्। येना॑ स॒हस्रं॑ वह॑सि
 येना॑ग्रे॒ सर्व॑वेद॒सम्। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॑वे।
 येना॑ग्रे॒ द॒खि॒षणा॑ यु॒क्ता य॒ज्ञं वह॑न्त्यृ॒त्विजः॑। तेने॑मं य॒ज्ञं
 नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॑वे। येना॑ग्रे सु॒कृतः॑ प॒था मधो॑र्धारा॑
 व्या॒न॒शुः। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॑वे। यत्र॒ धारा॑
 अन॑पेता॒ मधो॑र्धृतस्य॑ च॒ याः। तद॒ग्निर्वै॑श्वक॒र्मणः॑ सुव॑र्दे॒वेषु॑
 नो दधत्॥३२॥

आ॒गच्छा॑त्तद्वा॒न॒शुस्तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॑वे चतु॑र्दश च॥७॥—[७]

यास्ते॑ अ॒ग्रे स॒मिधो॑ या॒नि धाम॑ या जि॒ह्वा जा॑तवेदो॒ यो
 अ॒र्चिः। ये ते॑ अ॒ग्रे मे॒डयो॑ य इ॒न्द्रव॑स्तेभि॒रात्मानं॑ चिनुहि
 प्रजा॑नन्। उ॒त्स॒न्नय॑ज्ञो वा ए॒ष यद॑ग्निः किं वा॒हैतस्य॑ क्रि॒यते
 किं वा॒ न यद्वा॑ अ॒ध्वर्यु॑र॒ग्रेश्चि॒न्वन्न॑न्त॒रेत्या॑त्मनो॒ वै तद॑न्तरे॑ति
 यास्ते॑ अ॒ग्रे स॒मिधो॑ या॒नि॥३३॥

धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयंचितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति
 नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरैति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नयं इमं
 नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वंन्नजरं सुवीरम्ब्रह्म
 समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते
 यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह॥३४॥

दिश एवैतेन प्र जानातीमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह
 सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनामित्याह
 ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्ब्रह्मण्वत्योपदधाति
 ब्रह्मणैव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष
 यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दांसि रूपं सर्वान्
 वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजाम्पशूञ्छन्दांस्यव रुन्दे-
 ऽथो प्रजाभ्य एवैनम्पशुभ्यश्छन्दोभ्योऽवरुद्धं चिनुते॥३५॥

यान्यग्नय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥८॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्ने अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय
 सुवीर्याय। मयि प्रजाम्मयि वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम
 तनुवा सुवीराः। यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वन्तरमर्त्यो
 मर्त्या आविवेश। तमात्मन्परि गृह्णीमहे वयम्मा सो

अस्मा॑ अ॒व॒हाय॒ परा॑ गात्। यद॑ध्व॒र्युरा॒त्मन्न॒ग्निम॑गृहीत्वा॒ग्निं
चि॑नुयाद्यो॑ऽस्य॒ स्वो॑ऽग्निस्तमपि॥ ३६॥

यज॑मानाय चिनुयाद॒ग्निं खलु॒ वै प॒शवो॑ऽनूपं
तिष्ठ॑न्तेऽप॒क्रामु॑का अस्मात्प॒शवः॑ स्यु॒र्मयि॑ गृह्णाम्य॒ग्ने
अ॒ग्निमित्या॑हा॒त्मन्ने॒व स्व॑म॒ग्निं दा॑धार॒ नास्मा॑त्प॒शवो॑ऽपं
क्राम॑न्ति ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ यन्मृ॑च्चाप॑श्चा॒ग्नेर॑नाद्यमथ॒
कस्मा॑न्मृ॒दा चा॒द्भिश्चा॒ग्निश्ची॑यत॒ इति॒ यद॒द्भिः सं॒यौति॑॥ ३७॥

आपो॒ वै सर्वा॑ दे॒वता॑ दे॒वता॑भिरे॒वैन॒॑ स॒ संज॑ति
यन्मृ॒दा चि॑नोती॒यं वा अ॒ग्निर्वै॑श्वा॒नरो॑ऽग्नि॒नैव॑ तद॒ग्निं
चि॑नोति ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ यन्मृ॑दा चा॒द्भिश्चा॒ग्निश्ची॑यते-
ऽथ॒ कस्मा॑द॒ग्निरु॑च्यत॒ इति॒ यच्छ॑न्दा॒भिश्चि॑नोत्य॒ग्नयो॒ वै
छ॑न्दा॒सि॒ तस्मा॑द॒ग्निरु॑च्यतेऽथो॑ इ॒यं वा अ॒ग्निर्वै॑श्वा॒नरो
यत्॥ ३८॥

मृ॒दा चि॑नोति॒ तस्मा॑द॒ग्निरु॑च्यते हिरण्येष्ट॒का उप॑ दधाति॒
ज्योति॑र्वै हिर॑ण्यं॒ ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधा॒त्यथो॒ तेजो॒ वै हिर॑ण्यं
तेज॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्ते यो वा अ॒ग्निः॒ सर्व॑तो॒मुखं॑ चिनुते॒ सर्वासु॑
प्र॒जास्व॑न्नम॒त्ति॒ सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑ गा॒य॒त्रीम्पु॑रस्ता॒दुप॑

दधाति त्रिष्टुभं दखिणतो जगतीम्पश्चादनुष्टुभमुत्तरतः
 पङ्क्तिम्मध्यं एष वा अग्निः सर्वतोमुखस्तं य एवं विद्वाँश्चिनुते
 सर्वासु प्रजास्वन्नमन्ति सर्वा दिशोऽभि जयत्यथो दिश्येव
 दिशम्प्र वयति तस्माद्विशि दिक्प्रोता॥३९॥

अपि सं योति वैश्वानरो यदेष वै पञ्चविंशतिश्च॥९॥ [९]

प्रजापतिरग्निमसृजतु सोऽस्मात्सृष्टः प्राङ्माद्रवत्तस्मा
 अश्वम्प्रत्यास्यत्स दखिणावर्तत तस्मै वृष्णिम्प्रत्यास्यत्स
 प्रत्यङ्मावर्तत तस्मा ऋषभम्प्रत्यास्यत्स उदङ्मावर्तत
 तस्मै बस्तम्प्रत्यास्यत्स ऊर्ध्वोऽद्रवत्तस्मै पुरुषम्प्रत्यास्यत्
 यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति सर्वत एवैनम्॥४०॥

अवुरुध्य चिनुत एता वै प्राणभृतश्चख्युष्मतीरिष्टका
 यत्पशुशीर्षाणि यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति ताभिरेव
 यजमानोऽमुष्मिल्लोके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा इमे लोकाः
 प्र भान्ति मृदाभिलिप्योप दधाति मेध्यत्वाय पशुर्वा एष
 यदग्निरन्नम्पशवं एष खलु वा अग्निर्यत्पशुशीर्षाणि यं
 कामयेत् कनीयोऽस्यान्नम्॥४१॥

स्यादिति संतरां तस्य पशुशीर्षाण्युप दध्यात्कनीय

ए॒वास्यान्न॑म्भवति॒ यं का॒मये॑त सु॒माव॑द॒स्यान्न॑ः स्या॒दिति॑
 म॒ध्यत॑स्तस्योप॑ द॒ध्यात्स॒माव॑दे॒वास्यान्न॑म्भवति॒ यं का॒मये॑त
 भूयो॒ऽस्यान्न॑ः स्या॒दित्यन्ते॑षु तस्य॑ व्यु॒दूह्योप॑ द॒ध्यादन्त॑त
 ए॒वास्मा॒ अन्न॑मव॑ रुन्दे भूयो॒ऽस्यान्न॑म्भवति॥४२॥

ए॒न॒म॒स्यान्न॑म्भूयो॒स्यान्न॑म्भवति॥१०॥ [१०]

स्ते॒गान्दः॑ ष्टा॑भ्याम्पण्डूका॒ञ्ज॒म्येभि॑राद॒कां खा॒देनो॑र्जः
 स॒सू॒देना॑रण्यं जा॒म्बी॒लेन॒ मृद॑म्ब॒स्वेभिः॒ शर्करा॑भि॒रव॑का॒मव॑का
 शर्करा॑मु॒त्सा॒देन॑ जि॒ह्वा॒मव॑क्र॒न्देन॒ तालुः॑ सर॑स्वतीं
 जि॒ह्वा॒ग्रेण॑॥४३॥

स्ते॒गान्द्वावि॑शतिः॥११॥ [११]

वाज॑ः ह॒नू॒भ्याम॒प आ॒स्ये॑ना॒दित्या॑ञ्च॒श्रुभि॑रु॒पया॑म॒मध॑रे॒णोष्ठे॑
 स॒दुत्त॑रे॒णान्त॑रे॒णानू॑का॒शम्प्र॑का॒शेन॒ बाह्य॑ः स्तन॑यि॒तुं नि॑र्बा॒धेन॑
 सू॒र्या॒ग्री च॑र॒षुभ्या॑ वि॒द्युतौ॑ क॒नान॑का॒भ्याम॒शनि॑म्प॒स्तिष्के॑ण॒
 बल॑म्प॒ञ्जभिः॑॥४४॥

वाज॑म्पञ्चवि॑शतिः॥१२॥ [१२]

कू॒र्माञ्छ॒फैर॒च्छला॑भिः क॒पिञ्ज॑ला॒न्त्साम॒ कुष्ठि॑काभि॒र्ज॒वं

जङ्घाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयम्प्रचालाभ्याम्
गुहोपपृष्ठाभ्यामश्विनावः साभ्यामदितिः शीर्ष्णा निरृतिं
निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा ॥ ४५ ॥

कूर्मात्रयोविः शतिः ॥ 13 ॥ [१३]

योऋं गृध्राभिर्युगमानतेन चित्तम्मन्याभिः संक्रोशान्प्राणैः
प्रकाशेन त्वचम्पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रः स्वपसा
वहेन बृहस्पतिः शकुनिसादेन रथमुष्णिहाभिः ॥ ४६ ॥

योऋमेकविः शतिः ॥ 14 ॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्नी शिखण्डाभ्यामिन्द्राबृहस्पती
ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णू अष्टीवज्राः सवितारम्पुच्छेन
गन्धर्वाञ्छेपेनाप्सरसो मुष्काभ्याम्पवमानम्पायुना
पवित्रम्पोत्राभ्यामाक्रमणः स्थूराभ्यां प्रतिक्रमणं
कुष्ठाभ्याम् ॥ ४७ ॥

॥ 15 ॥ [१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यन्दिशां जत्रवो
जीमूतान्हृदयौपशाभ्यामन्तरिखम्पुरितता नभ उदर्येणेन्द्राणीम्पू

वल्मीका॑न्क्लो॒म्ना गि॒रीन्प्ला॒शिभिः॑ समु॒द्रमु॒दरेण॑ वै॒श्वान॒रम्भ॑स्म॒न्ना ॥

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वाविंशतिर्द्वाविंशतिः॥१६॥ [१६]

पू॒ष्णो व॑नि॒ष्ठुर॑न्धा॒हेः स्थू॑रगु॒दा सर्पा॑न्गु॒दाभिर्ऋ॒तून्पृ॑ष्ठीभिर्दिव॑
वसू॑नाम्प्रथ॒मा की॑क॒सा रु॒द्राणां॑ द्वि॒तीया॑दित्यानां
तृ॒तीया॑ङ्गिरसां चतु॒र्थी सा॒ध्यानां॑ पञ्च॒मी वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑
ष॒ष्ठी ॥ ४९ ॥

पूष्णश्चतुर्विंशतिः॥१७॥ [१७]

ओजो॑ ग्री॒वाभि॑र्नि॒र्ऋति॑म॒स्थभि॑रिन्द्र॒ः स्वप॑सा वह॑न
रु॒द्रस्य॑ विच॒लः स्क॒न्धोऽहो॑रा॒त्रयो॑र्द्वि॒तीयो॑ऽर्ध॒मासा॑नां तृ॒तीयो॑
मा॒सां च॑तु॒र्थ ऋ॒तूना॑मप॒ञ्चमः॑ संवत्स॒रस्य॑ ष॒ष्ठः ॥ ५० ॥

ओजो विंशतिः॥१८॥ [१८]

आ॒न॒न्दं न॒न्दथु॑ना॒ काम॑म॒प्रत्या॒साभ्यां॑ भ॒यं शि॑तीम॒भ्यां
प्र॒शिष॑म॒प्रशा॒साभ्यां॑ सूर्याचन्द्रमसौ वृ॒क्याभ्यां॑ श्यामश॒बलौ
म॒त॒स्त्राभ्या॑व्यु॒ष्टिः रू॒पेण॑ निमृ॒क्तिम॑रूपेण॥५१॥

आनन्दं षोडश॥१९॥ [१९]

अ॒ह॒र्मा॑ं॒सेन॑ रा॒त्रि॒म्पीव॑सा॒पो यू॒षेण॑ घृ॒तं र॑से॒न श्यां

वस॑या दू॒षीका॑भिर्ह्रा॒दुनि॑मश्रु॒भिः पृ॒ष्वा॒न्दि॒वः॑ रू॒पेण॑
न॒ख्य॑त्राणि॒ प्रति॑रूपेण पृथि॒वीं च॑र्मणा छु॒वीं छु॒व्योपा॑कृ॒ताय॑
स्वाहा॑ल॒ब्धाय॑ स्वाहा॑ हु॒ताय॑ स्वाहा॑॥५२॥

अह॑र॒ष्टावि॑शतिः॥२०॥ [२०]

अ॒ग्नेः प॑र॒ख्य॒तिः सर॑स्वत्यै नि॒प॑र॒ख्य॒तिः सोम॑स्य तृतीया॒पां
च॑तु॒र्थ्योष॑धीनाम्पश्च॒मी सं॑व॒त्स॒रस्य॑ ष॒ष्ठी म॒रुता॑ः सप्त॒मी
बृ॒ह॒स्पते॑र॒ष्टमी॑ मि॒त्रस्य॑ न॒वमी॑ वरु॒णस्य॑ द॒शमी॑न्द्र॒स्यैका॑द॒शी
वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ द्वा॒दशी॑ द्यावा॑पृथि॒व्योः पा॒र्श्वं य॒मस्य॑
पा॒टूरः॥५३॥

अ॒ग्नेरेका॑त्रि॒ंशत्॥२१॥ [२१]

वा॒योः प॑र॒ख्य॒तिः सर॑स्वतो नि॒प॑र॒ख्य॒तिश्च॒न्द्रम॑सस्तृतीया॒
न॒ख्य॑त्राणां चतु॒र्थी सं॑वि॒तुः प॑श्च॒मी रु॒द्रस्य॑ ष॒ष्ठी सर्पा॑णाः
सप्त॒म्य॑र्य॒म्णोऽष्ट॒मी त्व॑ष्टु॒र्न॒वमी॑ धा॒तुर्द॑श॒मीन्द्रा॑ण्या
ए॒काद॑श्यदि॒त्यै द्वा॒दशी॑ द्यावा॑पृथि॒व्योः पा॒र्श्वं य॒म्यै
पा॒टूरः॥५४॥

वा॒योरे॒ष्टावि॑शतिः॥२२॥ [२२]

पन्था॑मनू॒वृग्भ्या॒ꣳ संत॑तिꣳ स्ना॒व॒न्या॑भ्या॒ꣳ शुका॑न्पित्तेन
हरि॒माणं॑ य॒क्रा हली॑क्ष्णान्पापवा॒तेन॑ कू॒श्माञ्छ॑कभिः
शव॒र्तानू॑व॒ध्येन॒ शुनो॑ वि॒शस॑नेन स॒र्पाल्लो॑हितग॒न्धेन॒ वया॑ꣳसि
प॒क्वग॒न्धेन॑ पि॒पीलि॑काः प्रशा॒देन॑ ॥ ५ ॥

पन्थान्द्वाविंशतिः ॥ 23 ॥ [२३]

क्रमै॒रत्य॑क्रमी॒द्वाजी॑ विश्वै॑र्दे॒वैर्य॒ज्ञियैः॑ संवि॒दानः॑ । स नो॑ नय
सुकृ॒तस्य॑ लो॒कं तस्य॑ ते व॒यꣳ स्व॒धया॑ मदेम ॥ ५६ ॥

क्रमैरष्टादश ॥ 24 ॥ [२४]

द्यौस्ते॑ पृ॒ष्ठम्पृ॑थि॒वी स॒धस्थ॑मा॒त्मान्तरि॑ख्यꣳ समु॒द्रो योनिः॑
सूर्य॑स्ते च॒ख्खु॒र्वातः॑ प्रा॒णश्च॒न्द्रमाः॑ श्रो॒त्र॒म्मासा॑श्चार्ध॒मासाश्च॑
प॒र्वाण्यु॑तवो॒ङ्गानि॑ संव॒त्सरो॑ म॒हिमा॑ ॥ ५७ ॥

द्यौः पञ्चविंशतिः ॥ 25 ॥ [२५]

अ॒ग्निः प॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त॒ स ए॒तं लो॒कम॑जय॒द्यस्मि॑न्त्र॒ग्निः
स ते॑ लो॒कस्तं॑ जै॒ष्यस्य॑थाव॒ जिघ्र॑ वा॒युः प॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त॒
स ए॒तं लो॒कम॑जय॒द्यस्मि॑न्वा॒युः स ते॑ लो॒कस्तस्मा॑त्त्वा॒न्तरै॑ष्यामि
यदि॑ नाव॒जिघ्र॑स्यादि॒त्यः प॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त॒ स ए॒तं

लो॒कम॑जय॒द्यस्मि॑न्नादित्यः स ते लो॒कस्तं जै॑ष्यसि
यद्य॑व॒जिघ्रा॑सि॥५८॥

यस्मि॑न्नष्टौ च॥26॥ [२६]

प्रा॒चीन॑व॒शं या॑वन्त ऋ॒क्सामे॑ वाग्वै दे॒वेभ्यो॑ दे॒वा वै दै॒व्यज॑नङ्कु॒द्रश्च तद्धि॑र॒ण्यं ष॑दु॒दानि॑
ब्र॒ह्मवा॑दिनो वि॒चित्यो॑ यत्क॒लया॑ ते वा॒रु॒णो वै क्री॑तः सोम॒ एका॑दश॥11॥ प्रा॒चीन॑व॒शं
स्वाहे॑त्याह॒ येऽन्त॑श्श॒रा ह्ये॑ष सन्तप॑सा च॒ यत्कर्ण॑गृही॒तेति॑ लोम॒तो वा॑रु॒णष्प॑त्सं॒सतिः॥76॥
प्रा॒चीन॑व॒शंम्परि॑चरति॥ [२७]